

Wurmbrand til Føroya

Richard Wurmbrand kemur nú aftur til Føroya. Tann 27. september kemur hesin rumenski presturin og evangelisturin saman við konu síni, Sabinu, til Føroya at vitja í eina viku.

Richard Wurmbrand, sum var í Føroyum í 1977, er kendur í nógvum londum fyrri sitt evangeliska arbeiði — men ikki minst fyrri frágreiðingar sínar um støðuna hjá teimum kristnu í teimum kommunistisku londunum.

Sjálvur hevur Wurmbrand sitið í fangatippum — hjá bæði nazistum og kommunistum — í meira enn 14 ár. Hann hevur skrivað bókur og nógv greinar í bløðum um víðurskiptini hjá trúgvandi fólki í londunum í Eystur- og Vestur-Europa. Hann hevur somuleiðis ferðast nógv í somu ørindum.

Tað er eftir egnum ynski, at Wurmbrand nú vitjar aftur í Føroyum. Til samans verða trý fundir. Ein í Havn tann 28. september, tann næsti í Vági 30.09. og tann triðji í Klaksvík tann 01.10.

Eins og í 1977 er tað «Nýtt liv», sum skipar fyrri

ferðini — og verður sjálv vitjanin lögð til rættis saman við teimum flestu trúarsamkomunum í Føroyum.

Í tíðindabrævi til bløðini sigur Nýtt Liv, at orsøkin til at Wurmbrand bert hevur trýggjar fundir á vitjanini er tann, at hann nú er vorðin gamal. Hann fær ikki staðið uppi og tala, tí feturnar eru so slitnar av 14 ára langum fangalegum í Rumenia.

1977. Wurmbrand í tróttarhøllini í Havn

Eysturríkska blásíkvintettin í Fuglafirði

Mikukvöldið 20. august hevði Eysturríkska blásíkvintettin konsert í fimleikarhøllini í Fuglafjarðar skúla. Umleið 60 fólk vóru og lurtaðu eftir hesi fram úr góðu konsert. Kanska hevði talið verið eitt sindur størri, um veðrið hevði verið eitt sindur betri. Vindur og regn av tí fílasta — droparnir runnu eftir rútunum sum mósatitan, men hugsandi er, at umstøðurnar uttan vóru við til at gera at henda lotan í fimleikarhøllini gjørdist guddommilig — ein fagnadar lota. Kvintettin sá á midjum gólvi og tolkaði lög og tónar so væl, at bert einglar høvdu kunnað útint slíkan tónleik betri.

Tage Mortensen, id leiðir gentukórið í Danmarks radio, hevði eina sendiroð í Danmarks radio um ferðina, sum gentukórið gjørdi her í Føroyum í summar. Sendiroðin hevði heitið «Lilleput í Atlantshavet».

Tónleikurin hjá tí Eysturríksku kvintettini fekk teg at sveima. Tú flegst yvir tindunum sum ein annar fönix fuglur. Úr mjørka táminum sást

hetta litla land — tú mátti geva Tage Mortensen rætt, tá id hann rópar tað «Lilleput». So litið landið er og so fáment vit eru — so hóast tað leita navnfram listafólk innan tónleikaheimin hendavegin og røra hjartastreingir okkara við teirra guddommiliga spæli. Og vakurt er tað gjørt av teimum, at leita so langt av leið, úr einum landi, sum hevur alt krav uppá kynstur og kunneika teirra hvønn tíma, hvønn dag og hvørt ár.

So fitt tey sótu á gólvinum og taladu sína millum við instrumentunum og lótu taluna sveima út í rúmið. Hvør kennir ikki hetta, tá id dunnungar leita saman og leggja og láta við síni óspiltu rødd heitt og fjálgt í onkrum króki ella undir mammu lið? Mangan manst tú hava steðgað á og latið hetta óspilta frá náttúrunar hond súða inn og latið hetta fjálga um huga tín — sálina, so ljóst gjørdist innast inni. Óhóskandi er kanska at líkna kvintettina við dunnungar, sum leggja soleiðis og hugna sær... jú, jú... men, men vit, id steðgaðu á hetta kvöld

og sótu tigandi og undradust — lótu óspiltar tónar, væltengt samljóð súða út og inn — upplivdu at alt kvørkvísi fór sum dagg fyrri sól — bæði hjá teimum, sum spældu og hjá teimum, sum lurtaðu, so einki illa vórdi er í tí, at bera hesi tónleikafólk saman við teir óspiltu dunnungarnar. Aldri í søguni hevur tilkúr tónleikur verið framborin so lítaleysur og so reindykaður her á staðnum. Á hesum litla staði langt úti í Atlantshavinum. Tað var ringt hjá fuglinum Fönix at seta seg aftur, men tá id hann hevði sett seg, var hann glaður — glaður

fyrri hugflogið hetta kvöld.

So stórt sum Atlants-havið er — og so lítið sum land okkara er afturimóti og hartil eisini so smár dunnungarnir eru, so er lívið ikki so stutt, at vit ikki kunnu steðga á og undrast... sum Tage Mortensen yvir «Lilleput»... eg og tú yvir dunnungarnar og Eysturríksku blásíkvintettina og hennara guddommiliga tónleik.

Tókk fáið konsertfelgið fyrri at teir lótu hesar tónleikarar gesta okkum hetta kvöld.

Frits

hornið

— Eg gleði meg til tann dagin, bilar koyra skjótari enn ljóðið!

— Tú ... eg gloymdi at steðga bilmotorinum ... heldur tú, at tað er nog mikið av bensini í til í morgin tíðliga?

Uppskot frá Folkaflokkinum
Tað verður strangliga bannað øllum føroyskum skipum uttanlands-sigling í vetur.
Viðmerkingar:
Um øll føroysk skip

halda fram við uttanlands-siglingini í vetur, verður ov lítið til hvønn. Ti verður hildið at vera ráðiliga heilt at gevast við hesi sigling.

Folkaflokkurin

Óli í Áarstovu

